

Amb 157 vots a favor –sobre 164, és a dir amb el 96% del suport total; la resta foren abstencions i vots en blanc–, Biel Barceló fou reelegit secretari general del PSM - Entesa Nacionalista. Al seu costat hi haurà les dues vice-secretàries generals: Joana Lluïsa Mascaró i Nanda Ramon. La primera és també vice-presidenta i consellera de Cultura del Consell de Mallorca i la segona és regidora de Cultura de l'Ajuntament de Palma. Val a dir que, fins al congrés passat, Mascaró era presidenta del partit, un càrrec que ha desaparegut de l'organigrama. Devora els màxims dirigents, a l'executiva s'hi asseuran una barreja de veterans i joves valors amb la intenció d'enfortir el partit tant en militància com territorialment. Aquesta és la principal missió que s'ha posat la nova direcció. Després

El dinovè congrés del PSM

En un ambient de placidesa tingué lloc el congrés del PSM; res a veure amb les turbulentes dues cites anteriors.

de la crisi que esclatà al darrer congrés –maig del 2006–, de resultes de la qual el partit sofrí una severa escissió –bona part dels qui fugiren crearen posteriorment Entesa per Mallorca–, el PSM ha perdut presència nominal territorial –en alguns pobles no es presentà amb les seves sigles a les eleccions municipals de l'any passat– i ha minvat de militància. Ara l'objectiu és recuperar-les per tornar a disposar d'una xarxa prou potent per poder presentar candidatures municipals a tots els pobles mallorquins el 2011. De fet, la crida constant del secretari general, Biel Barceló, és d'enfortir el PSM, recuperar la força que tenia, la qual cosa, explicà, “no és incompatible amb el Bloc”, la coalició preelectoral que manté viva a les institucions autonòmiques amb EU, Els Verds i ERC.

PSM Cloenda del 19è congrés del PSM.

El Bloc. Si una cosa semblava que seria decidida en aquest congrés era la continuïtat o no del Bloc. Tanmateix, el congrés prengué la determinació d'esperar a l'any vinent per donar-hi una resposta tancada. Un grup de militants demanaren que es posàs a votació de donar un fort impuls al Bloc, per intentar –com era l'objectiu marcat el 2006– de convertir-lo en una nova formació, un nou partit en el qual es fondrien les diverses parts orgàniques que el componen. Però no reeixí. La direcció, segons que explicà Barceló, ha constatat durant aquests anys les “grans dificultats” per assolir aquest objectiu. No ha estat possible d'avançar cap a allò que s'anuncià fa dos anys: la creació d'una mena de Bloc Nacionalista Gallec a la balear. Per un altre costat, també es valorà críticament l'experiment de la

coalició Unitat per les Illes a les passades eleccions espanyoles del març d'enguany, a les quals concorregueren per primera vegada tots els partits nacionalistes junts, i que únicament aconseguí uns 25.000 vots.

Així doncs, ara per ara el PSM aposta sobretot per “enfortir el nostre partit”. Sembla clar que no hi ha voluntat de refer l'experiment de les darreres eleccions, però hi ha incertesa sobre la continuïtat o no del Bloc. En principi, és una opció que, com que ja existeix, té possibilitats de ser repetida. Barceló explicà que si es convocassin eleccions anticipades, amb tota probabilitat es tornaria a optar pel Bloc. Ara bé, si no hi ha crida a les urnes per a l'any vinent, serà una nova assemblea del partit que decidirà l'estratègia futura. Segons el secretari general, cal avaluar les possibilitats que donaria, “fer números”, i decidir en conseqüència.

L'opció de fer part del Bloc ha estat traumàtica per al PSM. L'escissió va fer mal i, a més, els resultats electorals no foren com hom esperava. Ara bé, Barceló defensà l'opció presa perquè era “o Bloc o PP, tan simple com això”. Així i tot, el resultat –4 escons al Parlament, amb 37.500 vots– va quedar per sobre de les expectatives que tenia la direcció. Un fet que donà encara més projecció al drama de l'escissió viscuda justament arran de la voluntat de formar el Bloc. Al congrés del 2006, el sector que s'havia organitzat per al congrés anterior –del 2004–, anomenat *renovador*, s'oposà absolutament a la possibilitat de l'aliança amb EU i Verds. A més, hi hagué un enfrontament molt intens entre diversos dirigents, que féu que els renovadors ni tan sols volguessin participar en els nous òrgans de direcció que sortien del congrés. Abans d'acabar el congrés ja anunciaren que se n'anaven. I això fou a l'estiu següent, amb la baixa de nombrosos militants que a la tardor crearen Entesa per Mallorca.

Després dels dos congressos tan turbulents que visqué –els del 2004 i el 2006–, ara el PSM passa per una etapa de total tranquil·litat, que es palesà amb la quasi unanimitat amb què fou reelegit Biel Barceló com a secretari general. A més, el fet

de posar a discussió el Bloc es viu també amb molta més placidesa. Les dues opcions que semblen obertes es anar sol a les eleccions del 2011 o bé mantenir el Bloc purament com a coalició preelectoral. Això sí, encara que es decidís aquesta última possibilitat, el PSM no renunciaria a enfortir-se i, per tant, la repetició de la coalició presumptament seria en canvi d'una presència més important del partit. Especialment a Palma, on els nacionalistes d'esquerra estan molt queixosos pels resultats del 2007. De fet, en unes declaracions fetes al *Diari de Balears*, Barceló explicà que de cap manera no acceptarien que Eberhard Grosske tornàs a ser el candidat: “No serà el nostre candidat”, sentencià.

Nacionalisme i mans netes. Per una altra banda, el dinovè congrés del PSM significà recuperar la divisa que sempre l'havia caracteritzat. La de l'orgull de ser el partit nacionalista de referència a les Illes. En paraules de Barceló, “el PSM ha estat, és i serà el referent del nacionalisme a les Balears”. Justament el caràcter que l'altre partit nacionalista, UM, li vol disputar. El màxim mandatari del partit –ara reelegit– féu un discurs profundament nacionalista: criticà fort ferm els dos partits majoritaris que –digué– no cerquen el benefici de les illes Balears perquè, “quan el PP i el PSOE van a Madrid, voten contra els nostres interessos. Som els únics amb les mans lliures” per defensar els interessos illencs.

Mans lliures i, també, mans netes. Aquesta fou l'altra divisa del congrés del PSM. L'orgull de ser dels pocs partits –juntament amb els altres que formen el grup parlamentari del Bloc i també amb Eivissa pel Canvi– que no passen per la situació de veure càrrecs propis imputats per la justícia. “En 32 anys d'història, el PSM mai no ha tingut casos de corrupció; tenim les mans ben netes. No som tots iguals”, digué Barceló. Enmig de l'allau de casos de presumpta corrupció, el PSM en fa un element diferencial de la seva “honestetat en l'exercici de la política”.

Miquel Payeras

Biel Barceló va tornar a ser elegit secretari general del PSM, al congrés que tingué lloc els dies 15 i 16 de novembre propassats.